

Vědomost

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO 56 • PROSINEC 2017

Naši noví stárci Martin Sochor a Kačka Slámová

Dožínky v Praze

Vážení a milí krůžkaři,

uplynulo půl roku a dostává se vám do rukou další číslo Vědomosti, kde opět najdete spoustu zajímavého čtení a informací o naší činnosti.

Začátkem září jsme se rozloučili s naším dlouholetým členem a starostou, generálmajorem v.v. Jaroslavem Vinklerem. Na pohřbu s vojenskými poctami se podílel i náš mužský sbor, který zazpíval několik jeho oblíbených písní. Pan Jaroslav Vinkler prožil život bohatý a různorodý a v historii Krůžku zanechal velkou a nesmazatelnou stopu. Více o tom můžete najít v samostatném textu.

V době psaní textu vrcholily přípravy strážnických hodů, které stárci Martin Sochor ml. a Kateřina Slámová berou velmi poctivě. Vypadá to, že to budou hody, na které se bude hodně vzpomínat, i proto, že strážnické hody v Krůžku dlouho nebyly. V mém případě je to ještě o to zajímavější, že mé první hody, kterých jsem se v Krůžku zúčastnil a na které vzpomínám, byly také strážnické – myslím, že si ještě hodně z nás pamatuje hody Petra Strachoty, včetně máje postavené vedle Gongu.

V průběhu léta a podzimu proběhlo mnoho akcí, kterých se účastnil buď Krůžek celý, nebo alespoň jeho členové. Ať už se jednalo o různé folklórní festivaly, nebo o podzimní vinobraní, vždy bylo co vidět a co pozorovat. Velkou akcí byl zejména první ročník Národních dožinek a pak pravidelné vinobraní v Tróji. To je událost, na které je Krůžek vždy pěkně reprezentován muzikou, oběma sbory i chasou, letos dokonce premiérově s ženskými sólistkami.

Koncem října se konalo pravidelné setkání Krůžků z Prahy, Brna a Bratislavy. Akce zorganizovaná brněnským Krůžkem ve Starém Městě se vyvedla, společný den a večer si všichni užili. Zároveň bych vás chtěl pozvat na zájezd na ples brněnského Krůžku, který se bude konat 27. ledna 2018. Máme jim co „oplácet“ za jejich pravidelné účasti na našem plese.

Jak bylo naznačeno výše, nyní nás čeká sezóna plesů, z nichž vyniká náš Moravský ples, který se bude už druhým rokem konat na Žofíně. Oproti přechozím ročníkům se ples bude konat o měsíc později, 24. března 2018, ale myslím, že se opět nebudeme mít za co stydět. Loni jsme se na novém místě uvedli velmi dobře, nové místo přilákalo také nové návštěvníky, takže se domnívám, že máme dobře nakročeno.

Na závěr přeji všem příjemné prožití vánočních svátků a hodně štěstí v novém roce.

PETR SMETANA

Zpráva o jednání výboru ve 2. pololetí 2017

Pravidelné výborové schůzky se i ve 2. pololetí 2017 konaly u Šálů a to v pondělí před středeční besedou. Aktuální

záležitosti týkající se činnosti Krúžku, byly operativně řešeny starostou nebo pověřeným členem Krúžku.

Výbor vyhodnotil akce, které proběhly ve 2. pololetí 2017:

- účast Krúžku na Národních dožínkách 9. 9. 2017 na Letné. Obdrželi jsme poděkování od ministra zemědělství M. Jurečky,
- Trojské vinobraní 16. 9. 2017,
- setkání Krúžků 21. 10. 2017 ve Starém Městě u Uh. Hradiště,
- Setkání lidových muzik 11. 11. 2017 v Městské knihovně,
- Kateřinské hody 25. 11. 2017 v KD Gong
- vánoční beseda 13. 12. 2017.

Výbor navrhl a odsouhlasil:

- plán akcí na 1. pololetí 2018,
- znění přihlášky pro nové členy podle nových stanov,
- nabídku Archivu hl. Města Prahy na možnost uchovat archivní i současné dokumenty Krúžku,
- návrh na vedení účetnictví od 1. 1. 2018 externí firmou, která tuto činnost provádí pro spolky.

Dále výbor projednával program měsíčních besed a organizační zajištění větších akcí, obsahovou náplň Vědomosti, hodnocení jednotlivých skupin (muzika, sbory, tanečníci). Výbor byl seznámen s dílčími výsledky inventury krojů. Po ukončené inventuře budou předloženy návrhy na případný nákup krojových součástí. Výbor byl informován o změně vedoucího chasy, tuto činnost od Ondry Sameše převzme Vláda Ulčar.

Do knihovny byly zakoupeny další publikace s folklorní tematikou, část těchto publikací je věnována našim jubilantům.

Průběžně probíhala aktualizace adresáře členů – k 1. 12. 2017 bylo evidováno 231 členů, do adresáře byl zařazen 1 člen (Jakub Švorba) a vyřazení 2 dlouholetí členové Jaroslav Vinkler (93) a Kamil Škrobák (83), oba zemřeli v srpnu tohoto roku. Nejstarší členkou je národní umělkyně Libuše Domanínská (94) a nejmladší Anička Jagošová (21).

Výbor děkuje všem členům (a není jich málo) při organizování měsíčních besed i větších akcí a Josefce Jordánové za krásné pamětní listy pro jubilanty i pro naše bratrské Krúžky Brno a Bratislava.

Výbor přeje všem krúžkařům pohodový vstup do roku 2018!

HELENA ŠÁLOVÁ

Besedy SIK

červen + 2. pololetí 2017

Pravidelné měsíční besedy probíhaly každou druhou středu v měsíci v KD Gong ve Vysocanech od 19 hod. do 23 hod.

Datum	Průběh a program besedy	Účast
14. 6. 2017	CM Martina Sochora – informace o prázdninových folklorních akcích na Slovácku – distribuce Vědomosti č. 55 – zábava	105
16. 9. 2017	CM Žandár – informace z jednání výboru 5. 9. 2017 – informace o připravovaných akcích do konce roku 2017: 11. 10. 2017 – 5. ročník Buchtobraní 21. 10. 2017 – setkání Slováckých Krúžků ve Starém Městě 11. 11. 2017 – Setkání lidových muzik Městská knihovna 25. 11. 2017 – Kateřinské hody – strážnické, KD Gong 13. 12. 2017 – vánoční beseda, KD Gong – termín konání 62. Moravského plesu 24. 3. 2018 v Paláci Žofín – minutou ticha jsme uctili památku zemřelých dlouholetých členů Krúžku Jaroslava Vinklera (93) a Kamila Škrobáka (83) – zábava	110

- 11. 10. 2017** **CM Martina Sochora** **120**
– informace z jednání výboru 9. 10. 2017
– organizační zajištění zájezdu na setkání Krúžků 21. 10. 2017 ve Starém Městě, přihlášeno 40 členů
– proběhla soutěž 5. ročníku Buchtobraní, přihlášeno 27 soutěžících, vyhlášení vítězů v jednotlivých kategoriích (1.–3. místo)
– starosta představil nového stárka Martina Sochora juniora a stárku Katku Slámovou
– zábava
-
- 8. 11. 2017** **CM Žandár** **75**
– informace z jednání výboru 6. 11. 2017
– informace o setkání Krúžků
– pozvánka na hody
-
- 13. 12. 2017** **CM Martina Sochora**
– vánoční beseda
– oslava jubilantů: Marcela Zlámalová (70), Jindra Daněčková (65)
– společné zpívání vánočních koled
– distribuce Vědomosti č. 56

Přehled akcí

květen až listopad 2017

DATUM	AKCE	MÍSTO
23. 5. 2017	95. výročí vzniku SIK Bratislava a Skaličanů – delegace 7 členů SIK	Bratislava – Doprastav
14. 6. 2017	Roztančené Spektrum 2017 chasa, CM M. Sochora, MS	Praha, Karlín
24.–27. 8. 2017	Soustředění chasy	Strážnice
5. 9. 2017	Rozloučení s Ing. Vinklerem CM M. Sochora, MS	Krematorium Strašnice
9. 9. 2017	Národní dožínky CM M. Sochora, chasa SIK	Praha
16. 9. 2017	Vinobraní v Praze Tróji CM M. Sochora, MS, ŽS, chasa	Praha Trója – zámek
21. 10. 2017	Setkání Slováckých Krúžků v patronaci SIK v Brně Výbor a zájemci z řad členů SIK	Staré Město u Uherského Hradiště
11. 11. 2017	34. Setkání lidových muzik CM M. Sochora, MS, ŽS	Městská knihovna Praha Mariánské náměstí

Letní soustředění chasy ve Strážnici

pátek 25. 8. – neděle 27. 8.

Tradiční letní soustředění se letos uskutečnilo poslední srpnový víkend, a to na stejném místě jako loni, totiž ve Strážnici. Jeli-

kož nám všem přes prázdniny tancování skutečně chybělo, sešla se většina účastníků už ve čtvrtek večer. Pěkná budova místní orlovný s dobře vybavenou kuchyňkou poskytla prostor jak pro jednoduchý nocleh ve spacácích v horní místnosti, tak pro taneční zkoušky v přílehlé tělocvičně.

Zkoušet se začalo po důkladné rozcvičce už v pátek dopoledne, druhý blok následoval po obědě. Cvičili jsme především danaje, protože v pátek večer nás čekala společná zkouška se strážnickým souborem Demišon, tak abychom si před místními neuřizli ostudu. Pamětníci loňského soustředění trochu strašili drsnou rozcvičkou, kterou je loni vedoucí Demišonu potrápil. Letos to ale nakonec s rozcvičkou nebylo tak horké. Demišon se totiž chystal na zájezd na folklorní festival do Maďarska a páteční zkouška jim sloužila jako generálka na vystoupení. Cvičili proto hlavně choreografie, do nichž jsme se aspoň v první půlce

úspěšně zapojili i my. Před osmou jsme Demišon nechali pilovat jejich vystoupení a aktivní taneční část prvního dne ukončili.

Páteční program ale ještě zdaleka nekončil. Jelikož v zámeckém letním kině večer hrála Musica Folklorica, odebrali jsme se na její vystoupení, které bylo – jako vždy – špičkové kvality. Zpět do orlovný jsme dorazili až před půlnocí, čas na spánek ale zdaleka nenaděšel. Čekala nás totiž ještě volba stárka, která je tradiční součástí každého soustředění. Jako hlavní (a všeobecně očekávaný) kandidát se představil Martin Sochor, který se o stárkovství ucházel už loni. Jelikož Martin i oba jeho rodiče jsou s Krúžkem po mnoho let neodmyslitelně spojeni, není třeba ho nijak zvlášť představovat. Během roku, který uplynul od jeho první kandidatury, důkladně promýšlel své pojetí hodů, které nám detailně představil. Právě kvůli této důkladné a zodpovědné přípravě, s níž ke své kandidatuře přistupoval, byl nakonec Martin velkou převahou hlasů zvolen. Nebyl ale jediným uchazečem, mezi chasou se našli i další kandidáti, kteří byli připraveni se této role ujmout. Tato skutečnost je myslím velmi potěšitelná, vzhledem k tomu, že leckde jinde se musejí uchazeči spíš přemlouvat.

Volbu stárka jsme tedy měli vyřešenou, hádankou ale zůstávala osoba stárky. Martin sice hody promýšlel pečlivě, ale spíše z koncepčního hlediska a takové „detaily“, jako je stárka, ponechával zatím stranou. Ale abych byl korektní, Martin nám řekl, že o stárce samozřejmě přemýšlel taky, jenom s ní ještě nestačil celou věc probrat osobně. Takže až o pár dní později jsme se dozvěděli, že naší stárkou bude Káťa Slámová, která je všem krůžkařům rovněž velmi dobře známá. Aby toho pro první den soustředění nebylo málo (striktně vzato vlastně už začal den druhý, protože se debatovalo hluboko po půlnoci), oznámil nám ještě nakonec Ondra Sameš, že vzhledem k druhému přírůstku do rodiny nebude moci věnovat chasa tolik času jako dosud. Rozhodl se proto vzdát své funkce vedoucího chasy. Ondra nás zároveň ujistil, že kontakt s chasou rozhodně

nechce ukončit a když mu čas dovolí, rád dorazí na zkoušky či jiné akce. Ani po taneční stránce chasa jeho odchodem neutrpí, protože bývalý vedoucí chasy Vláda Ulčar souhlasil s tím, že se po letech této pozice opět ujme.

Po skutečně dlouhém a náročném pátku jsme si moc neodpočinuli ani v sobotu. Čekaly nás dvě tříhodinové zkoušky, při nichž jsme postupně od základních kroků opakovali všechny možné tance. Jedinou úlevou v horkém srpnovém dni bylo posunutí odpolední zkoušky až na třetí odpoledne, abychom mohli delší obědové pauzy využít k návštěvě koupaliště. V poledne se k nám připojili bývalí krůžkaři Rosta a Martina Mazáčovi se svými ratoolestmi. Nejednalo se pouze o zdvořilostní návštěvu. Rosta se totiž v závěru odpolední zkoušky ujal výuky verbuňku, který hezky a trpělivě ukazoval od těch nejjednodušších figur.

Na rozdíl od pátečního dlouhého schůzování byl sobotní večer zasvěcen volné zábavě. Poslední zkouška v neděli dopoledne již probíhala pod taktovkou nového vedoucího Vládi Ulčara, který za námi přijel v sobotu. V neděli po obědě jsme se pak rozjeli do svých domovů.

Coby jeden z nejnovějších členů chasy jsem ve Strážnici zažil své první soustředění, na které jsem – přiznám se – přijížděl s určitými obavami, jak budu tento třídní taneční „zápřah“ zvládat. Ukázalo se ale, že obavy byly zbytečné. Zkoušelo se sice intenzivně, ale vše probíhalo ve velmi příjemné a přátelské atmosféře, která mezi chasou pražského Krúžku panuje. Na vlastní kůži jsem si také vyzkoušel, že možnost zkoušet několik dní po sobě je vlastně jedinečnou šancí, jak si zafixovat základní kroky a aspoň

trošku se tanečně posunout (jiná věc je, že jsem si následně zažil i zklamání, kdy věci, které na soustředění už jakž takž šly, byly po dvou týdnech bez zkoušení zase pryč...).

Na závěr svého reportu ze soustředění bych se ještě rád vrátil ke změně na postu vedoucího chasy a vyjádřil velký dík oběma klukům: Ondrovi patří poděkování za všechen čas a energii, které chase v uplynulých letech věnoval, a který nyní pochopitelně musí věnovat v první řadě svojí rodině. Vládovi pak díky za to, že byl ochoten se role vedoucího opět ujmout – protože kdo ví lépe než on, kolik času a energie si tato úloha žádá. Myslím, že v tomto nehovořím jen za sebe, ale za všechny členy chasy.

JAN ŠIMEK

První celostátní dožínky v Praze 2017

očima Josefky

Dožínky mají být oslavou Země a sklizené úrody. Ovšem ve městě, kde nemají obyvatelé v dnešní době o žních ani potuchy a děti viděly kombajn možná leda na obrázku, je to těžké.

Na plakátech bylo informací o akci minimum – největší farmářské trhy byly opravdu největší – množství stánků s potravinami – medy, sýry, uzeniny, čaje, mýdla. Opravdu se bylo na co dívat a z čeho vybírat.

Také tam bylo vystaveno plno zajímavých historických zemědělských strojů, ale na konci stál supermoderní kombajn, aby bylo vidět, kam zemědělství pokročilo.

Na dožínkový průvod jsem narazila náhodou, když se zastavil u zemědělského muzea. Na plakátech trasa kudy půjde uvedena nebyla – škoda. Byl hezký, lidový, plný krojů. V čele se nesly dožínkové věnce, v průvodu jel i kočár s čtyřspřezím, kde jel ministr zemědělství s doprovodem. (Koně jsem poznala – vozí i kardinála Duku). Pak průvod dorazil na Letnou, kde byly věnce slavnostně předány ministru zemědělství panu Jurečkovi, primátorce paní Krnáčové a starostovi Prahy 7 panu Čižinskému. (Jeden věnec jsem pak našla odložený na otýpce sena u vchodu).

A pak už se na obřím pódiu objevili naši zemědělci pop muzic s anglicky zpívajícími hity a dožínková oslava se klidně mohla jmenovat „Gasted festival“. Všechna místa u stolů byla obsazena. Občerstvení za obvyklé lidové ceny kvapem mizelo, pivo teklo proudem. Lidé se brodili pískem, nad davem se vznášel jemný oblak prachu, který poněkud okořenil i jídlo, ale všem zřejmě chutnalo.

Soubory se zatím přesunuly do Zemědělského muzea. Že budou mít vystoupení od 14 hod. to na plakátech bylo, ale kde, to už tam chybělo. Na recepci v muzeu nám řekli, že to bude ve 2. patře, ale tam nebylo nic a kdyby Anička nebřinkla do cimbálu, tak jsme to snad ani nenašli. Bylo to o patro výš. Náš Krůžek to zahajoval pěkným pásmem z Hornácka, a pak už následovaly další soubory, mezi nimi hodně děti. Návštěvníci se scházeli sporadicky, protože nevěděli, kde to je, ale pak se v tom sále začala tvořit dlouhá fronta na schody na nově otevřenou střešní terasu, takže ti co tam stáli a žádné vystoupení je nezajímalo, hlučeli a dost rušili. Program nikdo neuváděl, takže i když se někteří snažili své soubory představit, bez mikrofonu v tom hluku neměli šanci. Přesto některá vystoupení byla moc hezká, zvlášť ta dětská – a naše!

Z celých celostátních dožinek bylo nejlepší myslím počasí.

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Trojské vinobraní 2017

trochu jinak

Vážení a milí Krůžkaři, návštěvníci a příznivci Trojského vinobraní. Je to od redakce naší Vědomosti trochu faul, nechat nás psát zprávu z této pěkné akcičky, neboť náš pohled na ni bychom už řadu let označili jako smutně pracovní. Hájíme na ní pozici a čest znovinských vín a užíváme si radostí tzv. stánkového prodeje – kdo nezkusil, neuvěří. Takže naše zpráva by mohla znít následovně: přijeli jsme, čepovali jsme burčák, prodali jsme burčák, nalévali jsme víno, prodali

jsme víno, složili stánek a odjeli, doma padli na ústa (nebo jak se to slušně říká...).

Ale protože by to našemu šéfredaktorovi asi nestačilo, přidáváme několik osobních postřehů, za jejichž

objektivitu vůbec neručíme: „Byla to pěkná, i když ze začátku trochu chladnější sobota 16. září.“

Dopoledne jsme u stánků trávili v takovém užším vinařském kruhu vzájemným ochutnáváním a debatami o průběhu vegetačního roku. Návštěvníků bylo

ze začátku pomálu, začali proudit do areálu Trojského zámku až dosti po poledni. Ovšem naše obavy, že jich bude málo, pak rychle vzaly za své. Přestože se ten víkend v Praze konaly tak čtyři další podobné velké akce, bylo u zámku odpoledne a v podvečer plno. Lidé chodili s dobrou náladou a myslím, že vystoupení našeho Krůžku bylo tradičně přijímáno kladně, protože snad jako jediné přirozeně a jemně dokresluje atmosféru vinobraní.

K nám doléhaly jen takové drobné útržky písní, na sledování vystoupení jsme čas neměli. Tou dobou byl už na našem stánku takový fofr, že bychom nepoznali ani vlastní babičku... Občas k nám zavítal některý z vystupujících kamarádů, aby si v klidu vychutnal skleničku, ale brzy pochopil, že se spíše než v nějakém azylu nachází v první bojové linii. Pro nás to bylo alespoň vítané zpestření, protože netrpělivý dav

ve frontě na burčák, obrátil pozornost k našim pěkným krojům a to situaci trochu odlehčilo. Suma sumárum: vše dobře dopadlo, Krůžek se líbil, znovínský burčák chutnal, víno snad také. A delší povídání už po nás opravdu nechtějte, protože už vážně nic nevíme.

PETRA a TOMÁŠ SLÁMOVI

3. ročník Kočárkování

V sobotu 17. 9. 2017 proběhlo opět KOČÁRKOVÁNÍ, oblíbené to setkání rodičů s dětmi. Díky aktivitě Mirky jsme mohli strávit příjemné odpoledne se zábavným programem hledání pokladu v klánovickém lese a závěrem u Sochorů na zahradě při opékání špekáčků.

Všechna přítomná dítko (jmenovitě Helenka a Hanička Kozákovy; Matěj, Amálka a malý Manuel Piquet; Kuba, Michal, Matěj a Anička Kaprasovi; také kluci Vašík a Vítek Bartoníkovi)

se ukázala být velmi pilná při plnění mnohdy těžkých a zálučných úkolů. Trefit šiškou strom nebyl jistě pro naše děti moderní doby úplně lehký úkol, také nalepit spadané listy ze stromů pomocí lepidla na papír do podoby koláže žádalo fúru trpělivosti. Děti se

ale nevzdávaly a všechny splnily úkoly se ctí. Na závěr potom hromadně našly sladký poklad.

My dospělí jsme se během vycházky také mohli věnovat hledání hub, kterých rostlo v lese tou dobou hojně. Hlavně kozáci, klouzci a praváci, těch jsme viděli u zkušených houbařů plné košíky. My sami jsme mnoho nenašli, o to větší radost jsme měli z každé, byť i malé houby.

Rádi jsme se zastavili u Jury Trapka v Úvalech, který nás pohostil vínem. Všichni jsme obdivovali jeho milý příbytek a vyřezávané figurky v betlému. Velice děkujeme. V Úvalech na nádraží pro některé výlet skončil.

Ti nejvíce vyhladovělí dále pokračovali k Sochorům, aby si opekli špekáček, jakožto zlatý hřeb celého dne.

Bylo to bezvadné, příští rok zase.

MIRKA SOCHOROVÁ

Buchtobraní 2017

5. ročník soutěže

Dne 11. 10. 2017 se uskutečnil v Gongu již 5. ročník soutěžní akce Buchtobraní. Zúčastnilo se 27 soutěžících ve 3 kategoriích. 4. kategorie – Nepečené moučníky – nebyla vůbec obsazena.

• **V kategorii A – pečivo z kynutého těsta** – 2 soutěžící

1. cena – **Barbora Smetanová**
– Šumické vdolečky
2. cena – **Pavčina Polomská**
– Vánočka

DEGUSTÁTOŘI: Pavel Fiala, Jaroslav Hájek, Rosta Vorálek

3. cena – **Jiřina Trníčková**
– Slaný koláč se šunkou
DEGUSTÁTOŘI: Bruno Vognič,
Toník Slovák, František Skuhravý

Všem soutěžícím srdečně děkuji za účast a vítězům blahopřeji. Dále děkuji za bezproblémový chod soutěže, za diplomy Josefce Jordánové a Heleně Šálové za technické zázemí a obsluhu u soutěžních stolů.

Myslím si, že tato soutěž byla opět hezkým prožitím podzimního večera pro nás pro všechny.

Děkuji Vám *MIRKA GRÉE*

• **V kategorii B – pečivo ze všech druhů těst, také řezy a dorty**
– 15 soutěžících

1. cena – **Anna Vogničová**
– Banánové řezy
2. cena – **Hana Samešová**
– Citronovo-tvarohová bábovka
3. cena – **Marcela Zlámalová**
– Jablečný závin

DEGUSTÁTOŘI: Soňa Plzáková, Martin Sochor, Petr Smetana

• **V kategorii C – pečivo slané a plněné různými druhy náplní** (masovou, houbovou, sýrovou, ...) – 10 soutěžících

1. cena – **Jarmila Vesecká**
– Vaječný dort
2. cena – **Jindra Danečková**
– Roláda z listového těsta

Pánové – bylo mi ctí

aneb

34. Setkání lidových muzik

Těmito slovy jsem uvedl svoje pocity vyjádřené ve Vědomosti č. 36 z mého prvního vystoupení na „Setkání muzik“. Děkoval jsem Tondovi Houskovi, Jožkovi Šenkovi a Karlovi Medkovi za to, že mě 12. listopadu 2006 přizvali ke společnému vystoupení mužského sboru na XXIII. pokračování této tradiční akce. (Mužský sbor – dále MS – vystupoval pod svým jménem, ale pod křídly CM J. Janouška). Akci samotnou od začátku vnímám jako velmi prestižní přehlídku toho nejlepšího, co pražské amatérské folklorní prostředí může nabídnout. Koncerty vždy vítám i jako jedinečnou možnost nahlédnout do českého folklóru. Soubory Gaudeamus, Malá česká muzika, nebo Vycpálkovci, to vždy byly a jsou pojmy. Proto i možnost se s těmito a našimi hvězdami postavit na pódium pro mě hodně znamenalo.

Nevím, kolikrát jsem od té doby spolu s výše uvedenými sólisty a celým MS na této akci vystupoval. Stala se mi přirozenou součástí mého působení v mužském sboru našeho Krúžku. Letos jsem 11. listopadu po letech nestál na jevišti, neprošel nesčetnými nácviky včetně nervózního posledního sobotního poledního ladění na místě samém. Program jsem prožíval spolu s asi třicítkou Krúžkařů jako divák, a tak měl příležitost vidět v pohodě všechna vystoupení ve finální podobě.

Letošní jednotící téma „Voda, voděnka, vodička“ nabízelo všem širokou škálu lidových písní na toto téma. Soubory a muziky se námětu ujaly po svém, decentně řečeno i „tvůrčím způsobem“ – ono nakonec i víno obsahuje dost vody. Z toho, že jsme slyšeli nejméně ve třech variantách „Letěla husička, ...“ je patrné, že soubory a muziky tvořily samostatně, neopisovaly. Představení začalo jako obvykle s drobným zpožděním omlouvaným organizátory: „Ještě pořád chodí diváci“ – hlediště nakonec zaplnili zhruba z poloviny až dvou třetin.

Téměř dvouhodinový program zahájily zaříkávačky souboru Kytice. Čarovaly dobře, působivě. Následující soubory a muziky: Benešánek, Burčáci, Domažlická dudácká muzika, Kyčera, Gaudeamus, Trnka a náš (početně největší) Slovácký krúžek předvedly podařená pásma.

Náš SIK dostal poměrně velký prostor. Nejprve se za doprovodu Burčáků předvedli podařenými sóly v tzv. „Medailonku“ Karel Medek a Jožka Harčarik. Vlastní vystoupení našeho SIK bylo zařazeno v polovině programu. Přineslo hned dvě překvapení. Prvním byla skutečnost, že za cimbálem nebyla naše Anička Jagošová, ale sice povědomý, nicméně cizí mužský. Navíc ve valašském kroji. Dalším, v tomto případě milým překvapením, bylo vystoupení zcela obnoveného ženského sboru. Duo Kačky Slámové s Alenou Machajdíkovou bylo obdivuhodné. Vysoký standard MS a jeho sólistů (Medek, Houska, Beťák, Sameš) je obvyklým jevem. Oba sbory zde skvěle SIK reprezentovaly. Celkový dojem umocnila i skutečnost, že jejich projev byl tentokrát komornější, ne tolik hlasitý jako obvykle.

Z ostatních vystoupení mě zaujala zejména vystoupení Kyčery postavené na skvostném písňovém projevu Aničky Jagošové. Kyčera se také snad nejvíc držela zadaného tématu. Dále pak vedle dříve zmíněné Kytice vystoupila Domažlická dudácká muzika, Gaudeamus (ten dokonce do vystoupení zařadil i část „Vltavy“ B. Smetany) a samozřejmě Burčáci, kteří byli nespornou ozdobou festivalu (i přesto, že je v jednu chvíli Karel Medek nachytil na švestkách). Z CM Trnky jsem trochu rozpačitý. Už tím, že tato valašská CM (vystupuje ve valašských krojích) brouzdala mezi Valašskem a Slováckem. Vyvrcholením koncertu je obvykle společné zpívání jeviště a publika. Nebylo tomu jinak ani tentokrát. Část vystupujících vybízela publikum alespoň k jedné společné písni – chyběla však obecná povědomost o textech. Vše bylo napraveno po závěrečném shromáždění všech účinkujících na pódiu „Na rozloučení mý potěšení.“ Znělo s chutí z obou stran.

Bohužel nám povinnosti nedovolily zhlédnout koncert Vycpálkovců k 70. výročí jejich trvání a ani účast na následující Kasací lidové zábavě – snad příště.

Setkání muzik pod taktovkou Jožky Harčarika má i mimořádný lidský rozměr. Tento byl i jedním z impulzů, proč opět přijela i početná delegace od nás z obce. Nezapomnělo se mimo jiné na svátek Martinů – mezi čtyřmi oslavenci i náš Martin Sochor. Příjemnou pozorností ze strany pořadatelů byl vkusně zpracovaný a přehledný program. Veřejné poděkování těm, kteří „táhnou káru“ desítky let, i těm, kteří festival bezprostředně zajišťovali – to je něco, co není vždy zvykem na obdobných akcích k vidění.

Rád na závěr z pozice „závislého“ diváka konstatuji na adresu Jožky Harčarika, ředitele festivalu: „Bylo to pěkné, máš být na co hrdý.“

BRUNO VOGNIČ

Byli jsme při tom aneb 95 let Slováckého krúžku a Skaličanů v Bratislavě

23. července jsme se ve složení Karel Medek, Mirek Kučerka, Josefka Jordánová, manželé Houskovi a Vogničovi zúčastnili v zastoupení našeho SIK slavnostního večera k 95. výročí vzniku Slováckého krúžku a Skaličanů v Bratislavě. Zázkamem jsme projeli obě dálnice D1 a D2, aniž jsme zahlédli jedinou nehodu.

Slavnost se konala v sídle Doprastavu – naposled. Objekt projde rekonstrukcí

a změní se na byty. Slováci mají starosti, kde dál budou pokračovat. Ovšem na průběhu, ani atmosféře večera to nebylo znát.

Po zahájení rychtářem panem Petrem Fajkusem předali zdravice svých Krúžků Brňáci, za nás Bruno Vognič, zástupci města Skalica a přátelé z Kunovic, předsedkyně Klubu občanů ČR.

Celým večerem provázel pan rychtář P. Fajkus. Vtipně a zasvěceně přiblížil

celou dosavadní historii Krúžku prokládanou vystoupeními Krúžku s tanci a písněmi. Konstatovali jsme, že se Slováci vyšvihli na velmi dobrou úroveň. Doprovázela je cimbálová muzika, kde hráli současní i bývalí muzikanti, bylo jich tam kolem dvaceti a zpíval celý sál. Takovou náladu jim musíme jen závidět – a když si dala muzika pauzu, nastoupili harmonikáři. Neúnavný pan Petratur s kamarádem (jméno jsem zapoměla). Takže zábava neutichla ani na chvíli. Pro jistotu byly na stolech seznamy písniček sestavené primášem CM – kdyby náhodou došel repertoár. To ale nehrozilo

ani náhodou, písničkové znali všichni dost a zpívali ostošest.

Dobrou náladu doplňovalo občerstvení na stolech, včetně vyhlášených skalských trdelníků, vína bylo také dost. Jen škoda, že se muselo skončit v jedenáct hodin. Rozloučili jsme se s přáteli a popřáli jim všem úspěšné působení v dalších letech.

Odjížděli jsme z Bratislavy s dobrým pocitem přátelství s lidmi, kteří mají jako my rádi lidovou kulturu a nezapomínají na odkaz svých předků.

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Setkání slováckých Krúžků 2017

Letošní setkání Slováckých krúžků: Brno, Bratislava a Skaličané, Praha proběhlo pod patronací brněnského Slováckého krúžku 21. října

ve Starém Městě a určitě patřilo mezi ty dosud nejzdařilejší. Brňáci se pochlapili a vytáhli na nás všechny vysoké trumfy, které mají k dispozici: erudici, blízkost a dokonalou znalost prostředí, zkušený, pracovitý a obětavý realizační tým, výborné sbory, chasu, kontakty... a velké moravské srdce.

Ale popořádku: Z Prahy jsme vyjžděli kolem osmé. Letos z Opatova, který byl pro mnohé z nás novinkou. Výpravu vedl starosta a účastnili se až na nemocnou Helču všichni výboři. Po troše hledání jsme se našli a posléze i autobus. D1 byla obdobně jako navazující silnice výjimečně průjezdná, a tak jsme se dostali bez zádrhelů na místo setkání v Uherském Hradišti – Sadech včas a mohli se připojit k ostatním dvěma Krúžkům. Cesta na kopec Špitálky a místo zastávky na něm posloužily k obvyklým vítacím polibkům, obětím, stiskům rukou a... však to znáte.

Bez otálení se nás ujali nejpovolanější: docent Václav Štěpánek s profesorem

Liborem Janem. Nad základy kostela z velkomoravského sídliště jsme dostali zasvěcený výklad dějin místa a současný náhled na předpokládaný vývoj místopisu, zejména pak Velehradu. Zajímavé. Oba historikové ochotně odpovídali na mnohé zvědavé otázky – připravený program však neúprosně tlačil.

Staré Město se pyšní obrovským novým, ne zcela zkolaudovaným kostelem Svatého Ducha, jehož základní kámen (pocházející ze zdiva Velkomoravské rotundy) posvětil v roce 1997 papež Jan Pavel II. Měli jsme příležitost spolu s ostatními Krůžky kostel navštívit a seznámit se s jeho historií, současností i předpokládanou budoucností. Někteří z nás využili nabídky vystoupat kolem 250 schodů do jedné

z věží kostela. (Myslím, že nejsem sám, kdo si položil otázku, jak lze tak malou obcí financovat tuto stavbu a její provoz).

Po obědě nás provedl Památníkem Velké Moravy na Valách další odborník na historii, PaedDr. Jiří Jiljík. Videoprojekce a zasvěcený výklad vybízel k dalším a dalším otázkám. Čas zahájení toho hlavního, tj. setkání Slováckých Krůžků se však neúprosně blížil. (Bude asi na místě se sem někdy znovu soukromě podívat).

Jako místo pro vlastní setkání Krůžků byly zvoleny bývalé sklepní prostory, s dostatkem místa pro všechny Krůžky včetně dalších přizvaných pohromadě. Našlo se i místo pro koutek s knihami s folklorní tematikou, kalendáři a staršími čísly Krůžkozoru. Řada lidí využila

příležitosti k nákupu, případně pohovorení s autory děl.

Už přivítání, bezprostředně po zahajovací řeči brněnského starosty, starostou Starého Města panem Josefem Bazalou, dávalo tušit, že krůžkař je zde vítán, že je mezi svými. Pěkně k nám promluvíly i další osobnosti. Například zástupkyně ředitele Centra slovácké archeologie Moravského zemského muzea Mgr. Valášková, majitel nakladatelství František Šalé a MUDr. Jan Pavlík, kterému se zde dostalo cti uznání za čestného člena Slováckého krůžku v Brně. Brňáci neopomněli ani nedožitých 85. narozenin významné vůdčí osobnosti svého Krůžku (a svého času i našeho výrazného člena) J. M. Krista. Na jeho počest chasa předvedla jedno z jím sestavených tanečních pásem – znám je, svého času jsem je též, tehdy

ještě pod jeho vedením, tančil. Krátce se předvedly oba výborné pěvecké sbory Krůžku. Zlatým hřebem večera bylo podle mého názoru vystoupení sedmi vítězů verbířských soutěží ve Strážnici. Dnes členové poroty výše uvedené soutěže předvedli jak je nádherný tento mužský tanec, navíc v mistrovském provedení M. Vymazala, P. Vozára, L. Jagoše, R. Tučka, Š. Hubáčky, J. Bazaly a E. Feldvabela. Shodou okolností právě v době, kdy mám rozepsaný tento příspěvek, běží na TV Nova svěží pořad „U Vás“ s komentáři a záznamem letošních strážnických verbířských soutěží.

Následující čas do půlnoci byl jako obvykle věnován tomu, co je nám všem vlastní. To je přátelským setkáním, tanci a zpěvu. Cimbálová muzika brněnského Krůžku, se kterou si zahrál i náš Jaroslav Hájek, se střídala s bratislavskými

harmonikáři. Hrozen chlapů kolem nich – přezpívalo, a odtančilo se toho hodně. V kole jsem několi-krát viděl i naši Taoko. Věřím, že tak jak zde, ji uvidíme v tanci před cimbálkou i na našich besedách. Došlo i na verbuňky a hošije. Potěšilo mě, že se naše, postupně se doplňující chasa (včetně manželů Mazáčových) neztratila a byla vidět.

Dobré víno, plné stoly neustále doplňovaných dobrot pozornými pořadateli lákaly k delšímu posezení, ale proto jsme přece nepřijeli. Snad jsme stihli poklábosit se všemi, se kterými jsme chtěli, došlo i na nové kontakty. Přihlásil se k nám rodilý Ždaňář, který pozdravoval matku, kterou znal ještě za svobodna. Připojil vzpomínku, jak od ní kupoval víno na svoji svatbu (otec i děda měli svoje v té době už vypité) – i takovéto epizody jsou typické pro setkání Krůžků. Jsem rád, že jsem měl možnost si vyměnit názory se svými partáky z brněnského Krůžkozoru a bratislavské Zvesti a osobně požádat o několik vět do naší Vědomosti.

Po půlnoci došlo na loučení s tím, že se brzy opět uvidíme na Moravských plesech, zaslechl jsem něco o výročním setkání na Javorině.

Měl jsem pevné předsevzetí, že cestu zpět do Prahy využiji ke spánku – jako obvykle mě čekala ještě hodina řízení z Prahy domů. Někteří „nevyzpívání“ měli jinou představu. Naštěstí jim to nevydrželo až do Prahy. Ranní Praha nás přivítala deštěm. Cesta autobusu do depa se ve snaze co nejvíce vyhovět potřebám pasažérů podobala tak trochu linkovému. Loučili jsme se s pocitem příjemně a užitečně stráveného času s dobrými přáteli.

Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme doma – s milou vzpomínkou na přátele a velkými díky do Brna.

Ing. BRUNO VOGNIČ

Pražský výběr na „Falešných vínech“

Program letošního MFF ve Strážnici začínal tradičně ve skanzenu. Počasí bylo příjemné, o účinkujících a divácích to platí víc než stoprocentně.

Pražské „barvy“ hájili, také tradičně, naši tři králové, část mladé chasy – půvabné Zpěvulenky, které hlídal ostřížím okem Vláška Ulčar. A také několik řadových Krúžkařů, nás, kteří považujeme za hřích nenavštívit zahajovací program ve skanzenu, vždy skvěle připravený ostřílenou dvojicí Hrňa-Hrdý.

Ten letošní měl lákavý titul „Nebojte se chlapci, že nebude vína“, s podtitulem Víno jako zpěv lahodné. Nebáli jsme se. A už vůbec ne, když jsme se jako nečekání, ale potleskem uvítání, účastnili přednášky na téma „Falešná vína“. Naše účast spočívala v tom, že jsme divákům předvedli, že Morava opravdu sahá od Strážnice až do Prahy! My – to znamená Karel Medek, Jožka Šenk, Jindra Rajtoral, Jura Trapek – jeden z přednášejících, a já. Akustika byla dobrá a náš úvodní zpěv neměl, Soňo, fakt chybu.

Přednáška byla velmi zajímavá, ale bohužel krátká. Úvod obstaral Franta Hrňa, se kterým jsme se pomodlili za dobrá vína a zazpívali si vinařskou hymnu. Pak už se ujali

FOTO: LÁDA NAPLAVA

daného tématu odborníci – pánové Zdeněk Habrovanský, Jan Stávek a náš Jura Trapek. Překoštovalo se několik vzorků odrůdy Muškát moravský, o kterém zasvěceně mluvil pan Habrovanský. Pan Stávek nás seznámil, mimo jiné, i s tradičním způsobem lisování hroznů pošlapáním. Mrzelo mě, že moje žena byla v tu chvíli mimo místnost, že tuhle pasáž neslyšela. Zavedl bych ji rád doma. Jura Trapek měl už jen minimum času na to, aby mohl nejen říci, ale i předvést, jakým způsobem správně vína ochutnávat.

Mám návrh – zkusme na některou naši besedu Juru pozvat jako přednášejícího! Bývalo dobrým zvykem se občas na besedě nejen setkat, popovídat si a zazpívat, ale i dozvědět se něco zajímavého. Organizujeme košty, nebylo by to vůbec od věci.

Závěrem použiji slova Aničky Jagošové – takže tak.

TONDA HOUSKA

Dyž pan verbíř

Je mnoho odvětví lidské činnosti, která výsostně patří mužům, ale do kterých někdy méně, někdy více zasahují ženy – vždy samozřejmě dobře míněnými poznámkami plynoucími z poučeného studia věci. I já jsem si vybrala jeden ryze mužský fenomén, ke kterému takto přispívám svým odborným studiem problému a dobrými radami. A to slovácký verbuňk. *Tož, šohajě snád' odpustá a děvčice pochojijá ...šak je to už neskaj nakonec šecko kvůli ženským...*

Odborná literatura tvrdí, že prvo počátek verbuňku je takovýto: jednou z možných cest je vznik z tanců podobných hošijím založených na výskocích do výšky, druhou přizdobování chůze v průvodech. Mezi folkloristy a ostatními vinnými muškami je také všeobecně známo, že verbuňk (z německého *werben* – najímat, verbovat) tančili vojenští tanečníci a pak, a to hlavně, odvedenci na vojnu. Vůbec nejstarší písnička,

kteřá je označována za verbuňk, se jmenuje *Juž sem přišel, daj že mi* (a pak že je to furt o vojně), byla zaznamenána v takzvané Guberniální sbírce v roce 1819 a je doma na Ždánsku. *Tož, nevím, tehda jsem u toho ešče nebyla, akorát jsem to kdesi čtla ... Šak najdůležitější je, že sa furt bláká a cifruje!* V současné době je verbuňk rozdělen do šesti regionálních typů: z Hornácka, Podluží, Uherskohradištska a Uherskobrodsko (někdy se každý uvádí zvlášť), Strážnicka, Kyjovska a z Hanáckého Slovácka.

V roce 1946 proběhl první ročník Strážnických slavností a společně s ním i první Soutěž o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku. Tehdy to byly „závody“ nebo „soutěž“ ve verbuňku. Po jejím

obnovení roku 1986 přichází její pořadatelé (Slávek Volavý, Jan Miroslav Krist, Karel Pavlišťík a další) s dnešním oficiálním názvem. A protože se jednalo o soutěž, bylo třeba určit, jak se bude hodnotit. Tenkrát, v době prvních ročníků, prý podle vyprávění Ladislava Vaška, dlouholetého člena poroty Soutěže a nynějšího člena poroty seniorů, výborného zpěváka a tanečníka, rozhodl Jan Miroslav Krist, že verbuňk je stejně dobrý jako víno, a proto se – stejně jako víno – bude hodnotit dvacetibodovou stupnicí: 3 body za vzhled kroje, 3 body za předzpěv (čistotu zpěvu, dodržení nářečí a celkový výraz), 6 bodů za pomalou část tance a 8 bodů za rychlou část – frišku, zhusta, úvratí (... návratí, u trati ... a co šecko eště – tož, můžete si vybrat). Je třeba říci (s velkým sebezapřením), že nejúspěšnější jsou od začátku konání šohajé plameňáci (svérázný národ z okolí Břeclavi – čti: Podlužáci), kteří kralovali soutěži 17x (v její novodobé historii). Dále je potřeba poznamenat (v mém případě zcela bez sebezapření), že jediný, kdo soutěžil za dva různé regiony (Strážnicko – za soubor Danaj,

Hornácko – za Lipovjan) a umístil se na bedně, byl Ladislav Jožiček Jagoš (*Nech žijú, že!*). I díky soutěži pořádané v rámci Strážnických slavností je slovácký verbuňk ozdobou seznamu Mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva UNESCO, a to od roku 2005. *Hoš, verbuňk ... aneb Zaplat' Pám-bú a naspoř!*

Ná a včil došel čas na moje odborné závěry, že. Tož, letos jsem si celé strážnické finále také (ne)odborně bodovala tajak porota a mosím réct, že teda zasěj (tajak už pres tricet rokú) neměli pravdu. Toto si teda nemyslím enom já, ale bylo jasné, že po vyhlášení se mnú sympatizujú šeci v amfiteátru. Až na Kyjovjáky, lebo Pavel Fridrich sa pro tento rok stal králem verbírú. Tož ale co s něma, s tyma porotcama, už. Najlepší byť dla mojého naprosto nezaujatého pozorováá nekdo úplně jinačí (V Lipově je rychtár – ale co budu napovídát)... Ale protože jsme všeci na Slovácku tací srdeční a prející a nic nikemu nezavidíme, tož to Kyjovjákom prejem, aj!

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Jak jeli tetka Anča do Ameriky

V dobách první republiky hodně lidí odjíždělo do Ameriky „za lepším“. Od té doby se naši krajané snaží udržovat styky se starou vlastí i příbuznými.

Také tetka Anča měli v Chicagu synovca a ten ich jednu pozval na návštěvu. Letenka a pobyt že im zaplatí, a tak sa tetka rozhodli jet. Necháli si ušít nové sukně, obuli

najlepší čizmy a jeli. Akorát měli starost co tam budú ty tři měsíce dělat. Erteple na okopávání tam nemajú, zahrada leda s trávnikem. No na nicnedělání nebyli tetka zvyklá, a tak ich napadlo, protože vyškrabovali velikonoční vejca, tož si sebú vzali trochu barvy a nabrúsený pilník pro každý případ.

Do Prahy ich dovézl syn, posadil ich do letadla a poprosil letušky, aby tetku daly ve Frankfurtu do letadla směr Amerika. Tetka byli na všecko moc zvědavá, ale let ich moc nenadchl. Samé mračna a potom voda. A představte si, stěžovali si potom, že sem mosela byt celú dobu potichu, lebo šecí mlúvili všelijak, enom né česky. „A hladná sem byla jak pes.“ No bodaj by né, lebo dyž stevard jel s jídlem, tetka se zaradovali: „Nó to si něco dám.“ Stevard odjel, protože si přeložil akorát to: „No nic nechci“.

Při mezipřistání v Americe dala letuška tetce kartičky s různýma frázama, keré by mohl taký cestovatel, kerý neumí řeč, potřebovat. Jak třeba: „Prosím dovedte mě k terminálu letu číslo to a to“ a personál letiště už dopakoval takého pasažéra kam potřebovával. Ale tetka sa divili, že jich pořád nekdo vodí na záchod. Netušili, že si na jupku přišpendlili kartu: „Prosím, kde je tady WC?“ O nějakém WC neměli ani ponětí, oni měli doma bůdku aj se srdíčkem na hnojisku před chlévama, tož jaké WC? Dyž už tam skončili ale potřetí, tak že teho využijú. Přehodili kasanice a všimli si jakéhosi řetázku. Tož si chceli prohlédnúť co to je. Ale jak zatáhli, hned byli mokrá aji s gaťama, jak voda čvachtla. No, pravili tetka uznale: „Už su v Americe, aj prdele tady umývajú.“

Nakonec všecko dobře dopadlo – tetka v čizmách budili pozornost. Tak si jakýsi zaměstnanec prohlédl jejich kartu a letenku a posadil ich do správného letadla. Šťastně doletěli do Chicaga, kde už na nich čekali příbuzní.

První noc sa moc nevyspali – spadli do měkkých molitanových matrací, a když sa vyhrabali, dali synovcovi ultimátum: „Buď mě tam dáš tvrdú desku, lebo jedu dom.“ Byli zvyklá na tvrdý strožok a tady sa nemohli ani otočit. Pořád sa propadali do měkkých matrací. Nic pro nich. Ale aj to sa vyřešilo.

Tetka šli u příbuzných z ruky do ruky a tak jich napadlo dávat im jako dárky vejca, co aj tady začali vyškrabovat. Zájemců nakonec bylo tolik, že tetka měli co dělat, aby všeckých podarovali. Ale chceli aj susedé. Začali tetce platit. A protože si tam ruční práce dost považujú, když sa slavně vrátili dom, mohli synovi dat na nové auto. A vykládat všeckým, jaké to tam, im vydržalo na hodně dlúho.

Vyprávění zapsala v bojanovském nářečí
JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Vzpomínáme

Letošního léta v druhé polovině srpna, v průběhu necelých deseti dnů, jsme přišli hned o dvě zasloužilé osobnosti našeho Slováckého krúžku. Jaroslava Vinklera (93) a Kamila Škrobáka (83). Starší generace krúžkařů oba dobře znala, postupně však mizí a s ní i ti, kteří o nich mohli hovořit.

O těchto dvou osobnostech je nesporně nutné se zmínit. Ne náhodou mají oba vizitku v naší „encyklopedii“ „Praha a Moravští Slováci“. Oba jsem je osobně znal, bohužel ne tak dobře jak bych si přál. Proto se ve vzpomínce opřu o paměť těch, kteří k nim měli nejbližší – tedy Mirka Řhý a Jožky Šenka. Co pro ně oba bylo vlastním? V prvé řadě oba měli až do konce svých sil velmi vřelý vztah k našemu Krúžku a potřebu podle svých sil pomoci. Oba byli nepřehlédnutelní. Pan Vinkler svým rozvážným přístupem k věcem, i vnějším projevem. Pan Škrobák, to byl vždy bodrý hrdý Podlužák. Oba měli problémy s minulým režimem. Žádný z nich se o tomto nešířil, podrobnosti znali jen velmi blízcí přátelé.

V úterý 5. září po poledni nastoupila v prostorách krematoria ve Strašnicích česká jednotka Československé armády, zazněla státní hymna a salva. Tímto se stát loučil se svým generálem. Za nás Slovácký krúžek promluvil a s **generálmajorem inženýrem Jaroslavem Vinklerem CSc.** se rozloučil jeho blízký přítel Miroslav Říha, který celý obřad moderoval. CM Martina Sochora a mužský sbor posílený o rychtára bratislavského Slováckého krúžku Petra Fajkuse se připojili s písničkami na rozloučenou.

Ing. Jaroslav Vinkler

se narodil v roce 1924 ve slovácké obci Traplice na Uherskohradištsku. Rodina záhy odešla na severní Moravu. Zpět do rodných Traplic se stěhovala před zábohem pohraničí v říjnu 1938. Jaroslav navštěvoval Obchodní akademii v Uherském Hradišti, kde odmaturoval v r. 1943. Po válce vystudoval Vysokou školu obchodní v Praze. Nastoupil vojenskou presenční službu a poté se stal vojákem z povolání. Dosáhl hodnosti plukovníka

generálního štábu. Po roce 1968, kdy se aktivně postavil proti vstupu „spřátelených“ armád, byl z armády propuštěn. Posléze pracoval v podniku Kancelářské stroje jako programátor a analytik. Po změně režimu v roce 1989 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti generálmajora. Poslední roky života trávil na Oddělení péče o vojenské veterány ÚVN ve Střešovicích.

Jaroslav Vinkler měl silný citový vztah ke svému rodnému kraji, ke Slovácku. Už jako student VŠ se v roce 1945 stal členem Slováckého krúžku v Praze. Později, od roku 1970 se zapojil i do muziky jako houslista a člen výboru. V letech 1987 až 1991 působil ve funkci předsedy Krúžku.

Působením J. Vinklera dostala činnost Slováckého krúžku rád, pevnou strukturu a došlo k rozvoji a obohacení jeho činnosti. Krédem J. Vinklera byla myšlenka sochaře a jednoho ze zakladatelů Krúžku Františka Úprky: „*Je nutno zachytit krásu lidové tvorby – ty štětcem, ty perem, ty notou*“. Sám se tímto mottem řídil a po několikaletém sběru podkladů vytvořil ojediné dílo „*Praha a Moravští Slováci*“. Kniha vyšla v r. 1996 k 100. výročí vzniku Krúžku – termín vzniku krúžku je znám právě díky jeho badatelské činnosti. Vymyslel též a zahájil vydávání krúžkařského občasníku *Vědomost*, byl jeho prvním redaktorem.

Především jeho zásluhou bylo obnoveno historické setkávání bratrských slováckých Krúžků z Prahy, Brna a Bratislavy.

Chodili jsme mu do léčebny přát k narozeninám. Vítal nás pokaždé s úsměvem, žertoval, zazpíval si s námi.

Nikdy ovšem nezapomněl nabádat naši paní jednatelku, aby se o Krúžek dobře starala.

Jaroslav Vinkler byl také vedoucím kolektivem, který zpracoval dějiny rodné obce Traplice. I proto mu bylo uděleno čestné občanství obce. Do Traplic jezdil velice rád, ale bohužel nemohlo to být tak často, jak by chtěl. Pečoval, pokud to šlo, o domek, zahrádku i s malým vinohrádkem. „*To by ně mamička dala, kdybych to tu nechal zpusťořit*“, říkal.

V osobě pana Jaroslava Vinklera odešel statečný, starostlivý člověk, silně vázaný na svou rodinu. Spolehlivý přítel, patriot Moravského Slovácka a našeho Krúžku, který se s námi uměl veselit při sklence vína či dobré slovácké slivovice. Občas také s káravým prstem nahore. Za to vše mu patří náš upřímný dík.

Čest a trvalá vzpomínka jeho památce.

Kamil Škrobák

Osobnost svým způsobem tajemná, vzhledem k jeho odchodu na milované Podluží už před mnoha lety pozapomenutá. Kamil Škrobák žil přítomností a budoucností, v minulosti se moc „nebabral“, proto je obtížné představit jeho ucelený životopis. Co se podařilo zjistit:

Narodil se v roce 1933 v Brně. Vyrůstal na Podluží, pravděpodobně ve Staré Břeclavi.

V aktivním životě se v Praze živil jako novinář, s ústrky od bývalého režimu, což tajil a odmítl (!) se ucházet o nějaké odškodnění. Bydlel na Smíchově v podivném bytě, vestavěném pod prostorným schodištěm, ve kterém rád přijímal a hostil návštěvy. Byl znám i jako lidový vypravěč. V Krůžku byl od roku 1999, aktivní mezi mužáky interně, i při vystupování sboru všude možně. Svého času psal pravidelně vynikající rozverně „plkačky“ do Vědomosti, neb veselí k životu též patří“. Restituce baráku byla zřejmě koncem tohoto útulku a přidala se k dalším důvodům, které jej nasměrovaly z Prahy.

Po odchodu z Prahy napřed bydlel v Moravské Nové Vsi, blízko vody k rybaření, které bylo jeho vášní. Poté se přestěhoval do Staré Břeclavi, kde jeho život, vč. rybaření, spokojeně pokračoval.

Aktivně se zde zapojil do kulturního i politického dění. Jméno

Kamil Škrobák najdeme v roce 2003 mezi zakládajícími členy divadelního souboru Břetislav. V roce 2006 kandidoval v Břeclavi do místní samosprávy za spolek „Volba pro město“. Byl členem Starobřeclavského mužáckého sboru. Jedna z jeho skladeb je součástí alba sboru vydaného v roce 2014 pod názvem „Ten břeclovský pěkný zámek“. Zbytek života dožíval v Domově seniorů v Břeclavi. Po celou dobu se snažil udržovat kontakt s naším Krůžkem a to i formou košilatých vtipů určených do Vědomosti. Zprávy o setkání s Kamilem pravidelně přinášel z Tvrdonic z festivalu „Podluží v písni a tanci“ a z „Hudeckých dnů“ ve Staré Břeclavi Jožka Šenk: „V roce 2014 byl ještě aktivní a v kroji, roku 2015 v civilu o berličkách, r. 2016 už nebyl a nesla se zpráva o nedobrému zdraví“.

Kamil byl dobrý parťák se silnými kořeny na Podluží a silným vztahem ke Krůžku. Zaslouží si naši úctu a vzpomínku.

BRUNO VOGNIČ

Několik osobních vzpomínek na Ing. Jaroslava Vinklera, CSc.

*Zamykám dveře, odcházím.
Než slunko vyjde jasné,
daleko budu, přátelé,
jdu na Slovácko krásné.*

*Tam zrozen jsem, tam otec můj
pečlivý hospodaří,
tam píseň plesná hlaholí
a slunce víno vaří.*

Milý Jaroslave!

Těmito slovy vyzpíval lásku k rodnému kraji vnorovský rodák Otec František Zýbal v básni „Domů“ ve sbírce „Pěl ptáček“. Byla to láska, která provázela také celý Váš plodný a dlouhý život. Příští rok tomu bude třicet let, co jsme se poznali na setkání výborů Slováckých krúžků z Bratislavy, Brna a Prahy u Jagošů v Lipově, kde se z iniciativy brněnského – tenkrát právě osmdesátiletého – krúžku dohodlo opětovné pravidelné setkávání krúžků, každoroční pořádání společných zájezdů a výměna archivních materiálů. Tato dohoda se s drobnými výjimkami dodnes plní.

Naše osudy se však vzájemně splétaly – aniž bychom o tom věděli – už dávno předtím. Deset let před Vaším narozením v malé obci Traplice se v nedalekém Jalubí narodil můj otec, který jako mladý učitel při svém putování po „štacích“ ve slováckých dědinách učil těsně před druhou světovou válkou také v Traplicích. Na škole jste se asi setkali, ale o našem setkání, které se mělo uskutečnit až po padesáti letech, nemohl vědět nikdo, nejméně já, který jsem se narodil na blízkém Velehradě až za dvacet let po Vás. Mezitím jste vystudoval, ukončil aspiranturu a pracoval jako vojenský analytik ve funkci generálmajora. Osudným se Vám stal rok 1968, kdy jste aktivně projevil svůj nesouhlas s okupací Československé republiky, a pak jste léta čekal na rehabilitaci. Poslední roky jste žil v ústavní péči jako generál ve výslužbě.

Vaším druhým domovem se stala Praha, kde jste byl dlouholetým členem Slováckého krúžku a své schopnosti analytika jste pro krúžek zúročil především dvěma nádhernými publikacemi: „Praha a Moravští Slováci“ a „Slovácký krúžek v Praze 1996–2006“. Publikoval jste i knihu o své rodné obci „Traplice – 20. století slovácké obce“, kterou jste s láskou věnoval svým spoluobčanům. S přibývajícím věkem však přibývaly i zdravotní těžkosti, nejprve Vás nechtěla při psaní poslouchat ruka a nakonec se ukázala i potřeba ústavní péče. Vaši přátelé z pražského krúžku však na Vás nezapomněli ani tam a svými návštěvami Vám pomáhali nést problémy, které my, členové starší generace, postupně poznáváme sami na sobě. Své pozdravy a vzpomínky z Bratislavy jsme posílali aspoň po nich.

Co nás to všechny krůžkaře drží spolu, že nás ani věk, ani vzdálenost, ani okolní prostředí nedokáže rozdělit? Dovolím si citovat z Vaší publikace Praha a Moravští Slováci: „Stálíci našeho působení, která nedoznávala změn a provázela nás po všechny generace, byla láska k naší lidové kultuře, hudbě, tanci, zpěvu. Pro všechny generace to byl nejen zdroj rozptýlení, ale i prostředník vedoucí k združování ...“ Ano, je to ta láska k tradici, která jako mohutný pilíř nese činnost krůžků už od jejich počátků, to dědictví otců, které vychází z rodného Moravského Slovácka, kde ho hlídá můj rodný Velehrad.

Dnes jste tedy zamknul dveře, abyste odešel na Slovácko krásné. Zatímco v Praze leží teď Vaše tělo, Vaše duše se loučí s rodnými Traplicemi, které jste měl tak rád. Co tedy ještě dodat k tomuto našemu dnešnímu rozloučení? Snad nejlépe jste to vystihl Vy sám v úvodu ke knize Traplice – 20. století slovácké obce: „Různě může být život žit. Od života zcela naplněného životními starostmi či radostmi, bez zastavení, ve shonu, směřujícímu k ukojení základních životních potřeb, až k životu jednotlivce, který mimo to všechno se dokáže na životní pouti zastavit a zamyslet se nad věčnými otázkami. Takovými, jako kam směřujeme, co je v životě hlavní, zda se můžeme poučit ze zkušeností těch, kdo žili před námi, či jací jsou naši současníci. Odpověď vyžaduje vědět, znát. Co bylo a co je.“ Ano, kdo si položil takové otázky, nedokáže už zůstat bez toho, aby si na ně odpověděl. Věříme, že jste si odpověděl správně.

Odpočívajte v pokoji, Jaroslave.

*Ing. PETR FAJKUS, CSc.,
rihtár Slováckého krůžku a Skaličanov v Bratislavě*

• NAŠI JUBILANTI PROSINEC 2017 – ČERVEN 2018 •

PROSINEC

Blažek Jaroslav	90
Ochrana František	65
Daněčková Jindra	65
Grohová Hana	75

LEDEN

Zlámal Viktor	85
Krofta Tomáš	65
Javorová Melanie	50

ÚNOR

Růžičková Božena	70
Kučerka Mirek	75
Adamec Bohumír	90
Petratur Vladimír	85

BŘEZEN

Macháček Dušan	80
Cilínková Marie	75
Grée Mirka	75
Mansfeld Vladimír	75

DUBEN

Běhalová Pavlína	80
Šrámková Věra	75
Křepelková Magda	75
Kotásková Alena	70
Kroftová Marcela	65
Sládečková Alena	85

KVĚTEN

Hobstová Jana	60
Dostálová Věra	80

ČERVEN

Janoušková Zdena	70
------------------	----

Činnost bratislavského krúžku od mája 2017

95. výročie založenia nášho krúžku sme oslávili v rámci slávnostného stretnutia pri muzike 23. mája. Pôvodne sme plánovali komornejšiu oslavu. Nakoniec to bola pomerne veľká akcia za účasti zástupcov slováckych krúžkov z Brna a Prahy, miest Kunovice a Skalice, vedenia Klubu občanů Českej republiky a Helenky Jurasovovej. Krojovaní nacvičili program pozostávajúci z výberu pesničiek a tancov rôznych pásiem z minulých rokov od roku 2002 po súčasnosť. Na pamiatku sme si dali vyrobiť tanieriky s motívom od Hanky Petrátrovej, na ktoré nám sponzorsky prispel Ing. Horňák zo Starorolského porcelánu v Skalici. Víno na oslavu kúpil Julio Kosa.

Júnový krúžok bol definitívnou rozlúčkou s priestormi Doprastavu na Košickej, kde sme sa stretávali 15 rokov od apríla 2002. Prišli všetci muzikanti okrem Vierky Podhradskej. Pred budovou sme urobili aj spoločnú rozlúčkovú fotografiu, ale zábavu to nijako zvlášť nepokazilo. Na krúžku oslávil svoju 80-ku bývalý stárek krúžku Miloslav Chalupa.

V septembri sme s veľkými očakávaniami a ešte väčším napätím prišli na nové miesto do „Valčeka“ na Podkolibskú 1. Priestor pre muziku je na vyvýšenom pódium, takže muzika bude hrať bez ozvučenia. Všetko dopadlo nad očakávanie dobre. Pomestili sme sa, dokonca aj pred muzi-

kou zostal priestor na tanec, ktorí sme využili.

Októbrový krúžok prebehol štandardne: okrem tradičnej veselej zábavy sme informovali o výlete na stretnutie krúžkov, ktoré v tomto roku pripravujú naši priatelia z Brnenského krúžku.

Novembrový krúžok sa zväčša koná okolo Kataríny, kedy bývali na Slovácku aj na Záhorí posledné hody, preto je tradične spájaný aj s tombolou.

Rozlúčka s kalendárnym rokom na „veľkom“ krúžku, ako niektorí naši mladší krúžkari volajú pravidelné mesačné stretnutia pri muzike, bude opäť aj s príchodom a darčekom od Mikuláša.

Nácviky nových pesničiek ani tancov sme v tomto roku neplánovali. Sústredili sme sa na prípravu a nácvik programu

k 95. výročiu krúžku a na síce dlhšie plánované, ale napokon neuskutočnené vystúpenie v Skalici. Z tohto pohľadu to bol skôr oddychový rok, po ktorom dúfam príde opäť niečo nové. Trošku ma však mrazí, že sme stále v takmer nezmenenom zložení spevákov a tanečníkov od roku 2002. Roky nám však neúprosne pribúdajú, ba niektorí z nás už odišli do krúžkarskeho neba.

Úspech nášho Spevníka Slováckého krúžku a Skaličanú vydaného minulý rok, podnietil Vlada Petratura spolu

Petrom Fajkusom, aby pokračovali vo výbere pesničiek a v príprave na znovotvorenie ďalších pesničiek. Podarilo sa a máme pripravených na predaj ďalších 130 pesničiek, ktoré sa dajú vložiť do pôvodného spevníka – zakladača.

Kalendár krúžku pre rok 2018 bude mať aj v tomto roku. Pripravila ho už osvedčená trojica Čulenová, Labašová, Zámečník.

VLADO ČULEN,
podrichtár

Co nového v Brně

Nerad se takto vyjadřuji, ale musím. Moje prosba o shrnutí činností SIK v Brně do této Vědomosti byla oslyšena. Místo toho jsem dostal poštou v úterý 14. 11. listopadový Krúžkozor (pro filatelisty: obálka ofrankovaná nádhernou známkou MFF Strážnice).

Faktem je, že tento Krúžkozor zasluhuje hlubokou poklonu. Nejen pro svůj rozsah 64 stran, ale zejména obsah. (Vřele doporučuji – nejen chasť si jej pozorně prostudovat). Redakční rada dokázala soustředit hodnotné příspěvky členěné do tematických bloků:

Folklorní (i jiné) akce 13 příspěvků: Folklor bez hranic – Ostrava 2017, Slovák v Bercetu, Itálie, Zájezd do Luhačovic, Setkání SIK, U vranovských paulánů

K inspiraci (aj poučení): Místa našich počátků – Libor Jan, Z Veselí do Bojkovic – M. Dostál, Ze Slováckých pověstí – J. Lacinová.

Společenská kronika: Jubilanti, Čestné členství pro Jana Pavlíka – V. Štěpánek, Jan Miroslav Krist ve vzpomínce přítel Karla Pavliščíka – H. Dostálová,

vzpomínka na Justinu Konečnou bývalou výraznou vedoucí ŽS – J. Hůsková, Svatba v krůžku – chasa, Za Janem Stöhrem, bývalým starostou SIK (1951–) – V. Štěpánek

Vinařovo okénko – M. Dostál,
Fotoreportáž z MFF v Brně

Plánované akce:

- pokračování folklorních tanečních,
- 17. 1. 2018 valná hromada SIK,
- 27. 1. 2018 ples SIK,

- 12. 2. 2018 krůžkařský fašánek,
- 21. 3. košť oharků.

Z výše uvedeného je zřejmé, že SIK v Brně jede naplno. Žije bohatým i veselým krůžkařským společenským životem. Má nezastupitelné místo v kulturním prostředí nejen města Brna, ale i celého regionu. Nakonec názorně nám to předvedli na Setkání SIK letos v říjnu.

BRUNO VOGNIČ

Výhled akcí Slováckého krúžku v Praze

leden – červen 2018

DATUM	AKCE	MÍSTO
10. 1. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
14. 2. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
14. 3. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
24. 3. 2018	62. Moravský ples	sobota 19.30 hod., Palác Žofín
11. 4. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
Duben 2018	22. výstava vín	neděle 13.30 hod., Kongresový sál Hotelu Olšanka
9. 5. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
13. 6. 2018	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
3. středy v měsíci	Pohodové večery s CM	restaurace BeFriendly, Sokolovská 64 Karlín Hraje CM Žandár

Jubilant
Jaroslav Blažek
(90)

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY A KNIHY

s informacemi o folkloru a lidové kultuře

www.kruzekskp.cz	oficiální web Slováckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slováckých krúžků v Praze a Brně
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slovákem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kultury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklor.net	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemesla, muzikanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklor.net	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín
www.albertknihy.cz	Nakladatelství Albert, produkuje kvalitní knihy s folkloristickou tematikou. telefon: 721 006 248, 602 953 418

Vítězný recept

1. cena v kategorii kynutého těsta

Šumické vdolečky od Báry Smetanové

1/2 kg mouky (375g hladké + 125 g polohrubé mouky)

Špetka soli

250 ml vlažného mléka

10 dkg kvasnic

2–3 lžíce cukru

1 lžíce sádla

1 lžíce másla

3 žloutky

Vše vymísíme do hladkého těsta a necháme nakynout.

Tukové těsto:

1 kostka másla

3 lžíce hladké mouky

Vše spojíme a dáme do ledničky ztuhnout.

Kynuté těsto vyválíme a rozložíme na něj tukové. Těsto složíme a dáme do lednice na 15 minut uležet. Připravíme si tvarohovou náplň a posypku.

Tvarohová náplň:

2 kostky tvarohu (necháme v plátně vysušit, nejlépe přes noc)

hrozinky (namočíme do rumu)

2–3 lžíce cukru

vanilkový cukr

2 žloutky

Posypka:

máslo

polohrubá mouka

cukr

Těsto vytáhneme z lednice a znovu převálíme, složíme a dáme zpět do ledničky na 10 minut. Při třetím rozválení krájíme na čtverečky a plníme tvarohovou náplní. Do vdolečku uděláme důlek, potřeme vajíčkem, nahoru dáme povidla a posypku. Pečeme při 200 °C 10–15 minut podle potřeby.

Recept s příběhem, aneb vzpomínka na primáše – rybáře

Čas ubíhá jako splašený koník – je tomu již sedm let, co nás navždy opustil náš bývalý primáš a svého času i člen našeho mužského pěveckého sboru Honza Beránek. Pamatují si jej zajisté i mnozí dlouholetí členové pražského Slováckého krúžku. Honza byl

nejen výborným a veselým kamarádem, studnicí zejména politických vtipů tzv. „o zlatou mříž“, ale i multiinstrumentalistou – samoukem, schopným zahrát na cokoli, co vyluzovalo nějaké tóny.

S Honzou nebyla nouze o veselé zážitky. Jeden z nich se váže k prvomájovému průvodu. Na tyto akce jsem chodila pravidelně a ráda – ovšem v kroji a se Slováckým krúžkem. Při jednom z průvodů jsme s Honzou v čele procházeli kolem tribuny, kde seděly politické špičky KSČ a jiní vysoce postavení pánové, Honza s houslemi v ruce zahrál a z plna hrdla

zapěl známou píseň „Ej orešinko orešná, proč jsi má milá falešná“, avšak ve vlastní verzi: „Ej orešinko orešná, proč jsi má vládo falešná.“ Pánové na tribuně slovíům nerozuměli, viděli však naše rozesmáté tváře, a tak mávali ostošest, a my všichni jsme se modlili, aby nás nezavřeli.

A proč vzpomínám na Honzu právě nyní? Nedávno jsme vyráběla rybí polévku halászlé dle receptu právě od Honzy. Všichni, kdo jsme ho znali, jsme věděli, že byl mimo jiné i nadšeným rybářem a že též uměl připravit vynikající lahůdky z toho, co na udici chytil.

Jednoho dne před lety jsem při průletu ulicí Kobližná v Brně potkala Honzu a přemluvila jej, aby mi prozradil recept na tuto svoji vyhlášenou specialitu. Při příjemném posezení v kavárně mi Honza recept nadiktoval i s příslušným komentářem a já se o něj s vámi ráda podělím.

Rybí polévka halászlé dle Honzy Beránka

Suroviny: porce tolstolobika (nebo kapří hlavy, kapří skelet – je na něm hodně masa, odřezky ploutví), pepř čerstvě mletý, koření na ryby (kupuji toto koření na ryby v bylinkárně u Sindibáda – podobná instituce určitě existuje i v Praze, v supermarketech koření nekupuji), cibule, sladká mletá

paprika, kapie, 2 feferonky, olivový olej, mrkev, o něco méně petržele, muškátový oříšek, česnek.

Porce ryby dáme do studené vody a krátce povaříme. Vývar scedíme, osolíme dle chuti, obereme do něj rybí maso, přidáme koření na ryby a mletý pepř. Na pánvi na oleji zpěníme nakrájenou cibulku, rozmícháme sladkou papriku, přidáme hned krájenou kapii, 2 feferonky na nudličky, taktéž na nudličky krájenou očištěnou mrkev a petržel. Jenom krátce opečeme a přidáme do vývaru. Strouhneme muškátový ořech a přidáme celý! oloupaný stroužek česneku. Vaříme asi 30 min., na závěr vložíme kousek másla, necháme rozpustit, už nevaříme. Příkladujeme opečené toasty, rozpečenou bagetku nebo kvalitní rohlíky.

Neměla jsem možnost ochutnat tento pokrm přímo z rukou tvůrce. V jeho podání jsme si jednou i s Mirkem pochutnávali na den sv. Štěpána při návštěvě u Honzy na pečeném kuřátku, opékaných bramborách a okurkovém salátu. Musím říci, že toto jídlo „mělo duši“ a bylo připravené s láskou, s níž oba dva vzpomínáme i na našeho kamaráda.

*HANA DOSTÁLOVÁ,
Slovácký krůžek Brno*

OBSAH

str. 1	Slovo starosty
	Z našich aktivit
2	– Zpráva o jednání výboru
3	– Besedy SIK 2. pololetí 2017
5	– Přehled akcí květen až listopad 2017
6	– Letní soustředění chasy
9	– První celostátní dožínky v Praze 2017 očima Josefky
10	– Trojské vinobraní trochu jinak
12	– 3. ročník Kočárkování
13	– Buchtobraní 2017
14	– Pánové – bylo mi ctí
	Napsali nám
17	– Byli jsme při tom, aneb 95 let Slováckého krúžku a Skaličanů v Bratislavě
18	– Setkání Slováckých Krúžků 2017
22	– Pražský výběr na „Falešných vínech“
23	– Dyž pan verbíř
24	– Jak jeli tetka Anča do Ameriky
	Společenská rubrika
26	– Vzpomínáme
29	– Několik osobních vzpomínek
30	– Naši jubilanti
	Co nového u přátel
31	– Činnost bratislavského krúžku
32	– Co nového v Brně
34	Výhled akcí SIK leden až červen 2018
35	Odkazy na internetové stránky a knihy
36	Vítězný recept z Buchtobraní
37	Recept s příběhem
40	Střípky

Střípky

Mužský sbor pozbyl letos v létě své letité zázemí ve vinárně „U Ály“.

Nové útočiště má momentálně na adrese: Slovácká vinárna, Štítného 6, Praha 3. Je to cca 200 m od tramvajové zastávky Husinecká.

Uvědomost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně

Redakční rada: Radka Šalusová, Hana Houšková, Dušan Macháček, Bruno Vognič

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Distribuce: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, salovah@seznam.cz

Příspěvky el. poštou na adresu vognic.bruno@seznam.cz,

rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytli: Ondřej Sameš, Bruno Vognič, Mirka Sochorová a archiv ESKIRA s.r.o.

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

www.kruzekskp.cz

Starosta: Petr Smetana, Nad Akcizem 1032/1, 180 00 Praha

Jednatelka: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, e-mail: salovah@seznam.cz

Setkání Slováckých krůžků 21.10.2017

Rozloučení s Jaroslavem Vinklerem

Buchtobraní

Tradiční vinobraní v Tróji

